

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 17 Aprilie st. v.

(=) În Nrul nostru de ieri am reprodus născătoare interesante din viața politică a răposatului conte Iuliu Andrassy. Interesanta intru atata, încât ating o cestiune, care și astăzi este pendentă și foarte actuală, cestiunea raportului dintre Români și Maghiari.

Domnul Kónyi, publicatorul amini-tilor din cestiune, scie să spună, că la anul 1868 liberalii roșii ai domnului Ioan Brătianu, care pe atunci era la guvern, făceau mare agitațiune contra Ungariei, făceau carte geografice, pe care Ardealul era arătat ca parte integrantă a României, puneau în circulație liste de subscripțiune publică pentru scopuri de înarmare contra Ungariei etc. Va să zică, după dl Kónyi România dela 1868 cu principele Carol de Hohenzollern în frunte se pregătea în toată forma, ca să declare război Ungariei și să anexeze Transilvania.

Dar' de această fatală situațiune a scăpat patria noastră comună, — se înțelege tot după dl Kónyi, — prin intervențiunea providențialului bărbat de stat Iuliu Andrassy.

Acesta s'a pus în legătură cu Bismarck, care și pe atunci era ministru-șef al Prusiei, deși ministrul de externe al monarhiei austro-ungare era contele Beust, s'a pus în legătură cu Bismarck chiar și cu risicul de a fi bătut, că uneltesce cu Prusia la spatele Maiestății Sale Monarhului și al ministrului acestuia.

Și rezultatul pertractărilor lui Andrassy cu Bismarck a fost, că acest din urmă a scris principelui Carol la București să pună capăt uneltirilor roșilor, să demită guvernul lui Brătianu și astfel să se dovedească Ungariei, că n'are gânduri rele contra ei. Ear' principele Carol așa a și făcut, pentru-că Bismarck i'a declarat, că la spriginul Prusiei n'are să conteze, de vreme-ce Prusia este destul de prudentă să țină mai mult la prietenia mării Ungarii, decât a micii României.

Fără de a mai cerceta aceste destăinuri cu scalpelul critice istorice, admitem și presupunem, că așa a fost cum spune dl Kónyi. Ear' atunci ce concluziuni s'ar pute trage din toate aceste?

Nouă ni-se impun cu deosebire următoarele:

Există așadar dela unirea țărilor române și dela consolidarea lor într'un stat monarhic național un fel de rivalitate între România și Ungaria, sau mai bine zis între elementul românesc, ca alcătuitorul statului de dincolo, și al

celui maghiar, ca alcătuitorul statului de dincoace de Carpați.

De această rivalitate se ține cont în lumea diplomatică europeană, care sub anumite împrejurări se poate folosi de ea în diferite chipuri în combinațiunile sale politice. Hotărât, că așa trebuie să fie, dacă comitele Andrassy, vedându-și țeara amenințată cu incurcături dinspre România, recurge la Bismarck și face pendentă prietenia Ungariei către Prusia de ingerența acesteia asupra principelui Carol și a României spre sfârșitul, ca să înceteze uneltirile și dușmăniile contra Ungariei.

Ear' dacă Bismarck a dat ascultare comitelui Andrassy și a pus în cumpănă autoritatea sa și a regatului prusian în favorul Ungariei, hotărât, că nu a făcut-o numai de dragul ochilor frumoși ai comitelui Andrassy, sau de dragul mustețelor unguresci, ci va fi avut alte motive să o facă.

Ear' aceste motive numai următoarele au putut fi: Elementul maghiar și cel românesc constituie două popoare aproape într-o formă de importante ca elemente eterogene vîrte în marele ocean al slavismului. Amîndouă au misiune aproape într-o formă de mare, căci dela ele așteaptă Europa zădărnicea unirii tuturor Slavilor într-o formidabilă și amenințătoare putere. Amîndouă sînt aproape într-o formă de capabile să-și implinească această misiune, cel maghiar în urma superiorității sale în regatul Sltui Stefan, ear' cel românesc în urma superiorității sale numerice, considerându-l ca un întreg nedespărțit, după-cum a bună-seamă și este considerat în diplomația europeană.

Menirea acestor două popoare ar fi, ca ele în bună înțelegere și în frățescă armonie să lucreze mână în mână și să se spriginească reciproc în implinirea misiunii lor europene. Durere însă, că nu fac așa, ci mai virtos se dușmănesc unul pe altul și-și jignesc reciproc interesele, fie prin aceea, că Românii rîvnesc a-și sporî teritoriu pe contul Ungariei, precum ne spune dl Kónyi, fie prin aceea, că Maghiarii voesc să-și sporească numărul pe contul Românilor, precum vedem noi în toată ziua că se întemplă.

În această rivalitate Europa fără îndoială va sta pe partea aceluia dintre amîndouă popoarele, care va fi dat dovedii, sau va mai da, că este mai cu viață și mai capabil de a-și implini misiunea. Ear' dacă la 1868, precum ne spune dl Kónyi, Prusia și-a pus toată greutatea în cumpănă Ungariei, negăduind că a făcut-o numai creștind, că elementul maghiar, conducătorul statului

ungar după încheierea dualismului, este mai tare, mai cu viitor și mai propriu de a implini așteptările Europei, decât cel românesc.

Cu alte cuvinte astăzi, când nu simpatii și capriții celor puternici, ci interesele reale ale țărilor și popoarelor hotărăsc prietenile politice, atât Maghiarii, cât și Românii pot conta la prietenia și spriginul Europei, numai întrucât se vor dovedi, că sînt capabile de consolidare, că sînt elemente de ordine și de cultură și că spriginirea aspirațiilor lor este totodată și spriginirea intereselor Europei vecinic amenințată de cutropirea slavă.

La 1868, precum ne spune povestitorul incidentului de sub întrebare, favorul Europei a înclinat spre Maghiari. Dar' este întrebarea, că oare tot așa este și astăzi după 22 de ani și ea tot așa va fi și după alți 22 de ani?

Dela 1868 încoace multe s'au întemplat atît în statul maghiar, cât și în cel românesc.

Cel din urmă a avut bogat prilegiu să-și arete trăinicia, vînjoșia și virtuțile, cu care a purtat un război glorios și a devenit dintr-o mică țerișoră vasală un regat respectat și consolidat, care pe terenul cultural și economic a înaintat cu pași gigantici.

Ungaria de altă parte oferă Europei scrutătoare și impartiiale cu totul altă priveliște. Raporturile ei economice abia s'au îmbunătățit, ear' cele naționale-politice sînt mai rele și mai deplorabile ca ori-cînd. Pauperismul și nemulțumirea naționalităților nemaghiare sînt singurele rezultate nefindebnice ale stăpînirii acestor 22 de ani, despre care e vorba.

În această situațiune și mai ales desvoltându-se și mai departe această situațiune, care din cele două elemente, cel românesc sau cel maghiar, are mai multe titluri la simpatiiile Europei și oferă mai multe garanții pentru viitor? Tare ne temem, că răspunsul Europei la această întrebare nu va fi în favorul fraților maghiari.

În fața acestei sincere mărturisiri a stărilor de lucruri vor sări organele maghiare și maghiaroane și ne vor arunca ear' în față bănuirea, că gravităm în afară și sîntem contrari patriei. Dar' nedreptate ni-ar face și acum. Nu numai că nu gravităm în afară, dar' totdeauna sîntem gata să jertfim tot, să ne jertfim și pe noi pentru binele patriei noastre comune, care este și patria Maghiarilor.

Și tocmai din acest motiv nu ne sfîm să spunem adevărul, care este, că

statul coroaiei ungare numai atunci are viitor, cînd satisface așteptările, pe care Europa le pune într'nsul.

Ear' aceste așteptări nu sînt satisfăcute, nu pot fi satisfăcute prin rezultatele stăpînirii maghiare dela dualism încoace. Europa așteaptă dela noi progres în avuție și cultură, așteaptă cetățeni mulțumiți și uniți între sine și însușefleți întru apărarea patriei și a civilizațiunii europene. Ear' noi îi oferim sărăcie, decadență, corupție și cetățeni nemulțumiți, care sînt tractați ca străini, ba chiar ca dușmani în propria lor patrie.

Am făcut aceste concluziuni, pentru-că încă odată cu toată hotărîrea se reprobăm sistemul, de care este stăpînit statul Sltui Stefan, sistem, care nu numai pe noi ne nemulțumesc, ci totodată trebuie să înstrăineze lumea civilisată decătră patria noastră și să o ducă pe aceasta pe povîrnișul celor mai mari primejdii.

Ear' cînd facem aceasta, cînd reprobăm din toată amărăciunea inimii nedreptățile actualului sistem de stăpînire, ca unui al căror ideal este înfrățirea română-maghiară, fără respect la frontierele geografice, căci comună ne este soartea și comuni ne sînt dușmanii, nu hesitam a declara, că tot asemenea am reprobă ori-ce demers din partea Românilor, prin care înțelegerea dorită cu concetățenii nostri maghiari s'ar îngreuna.

Cu aceeași energie am reprobă, se înțelege, și eventuale uneltiri din partea României contra frontierelor regatului ungar, de care ne povestesc dl Kónyi, dar' de care Românii ardeleni nici la 1868, nici astăzi n'au avut și n'au nici o cunoștință.

Nu dușmăni, nu sporirea unuia în paguba altuia, fie prin cuceriri, fie prin desnaționalizare, ci respectarea integrității și intereselor reciproce: numai în aceasta vedem noi mîntuirea și a Românilor și a Maghiarilor.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 17 Aprilie st. v.

Afaceri interne.

Alaltăieri la 11 oare înainte de ameați s'au continuat conferențele ministeriale în ministerul de externe din Viena. La această conferență au luat parte aceiași funcționari, care s'au prezentat și la cea dela 26 l. c.

Casa deputaților a ținut ieri la 1 oară d. a. o ședință. La 10 oare înainte de ameați s'a întrunit comisiu-

nea financiară, spre a lua la desbatere proiectul despre decentralizarea tabelor reg. din punct de vedere financiar. În felul acesta s'ar pute, ca atât comisiunea judiciară, cât și cea financiară să-și fi putut deja astăzi prezenta casei rapoartele lor, așa ca mîne sau poimîne să se înceapă desbaterea asupra acestui proiect. Partidul liberal va țină deoseară o conferență, în care se va ocupa cu proiectul de decentralizare.

Episcopul din Vesprim, baronul Hornig, a fost publicat o pastorală în afacerea botezului copiilor născuți din căsătorii mixte. Opiniunea publică se ocupă încă și acum cu această pastorală și „Nemzet“ se încearcă a dovedi, că pastorală episcopului Hornig stă în contradicție cu acel conclud al episcopatului, care în ordonanța ministrului de culte Csáky nu a aflat nimic ce ar vătămă interesele bisericii, așa că episcopatul s'a unit pe deplin în ceea-ce privește publicarea ei și măsurile ce au a se lua mai departe. Punctul de vedere special al episcopului din Vesprim s'a manifestat într'acolo. — ceea-ce de altminterlea se scie de ani încoace, — că, după-ce biserica catolică privește căsătoria drept un sacrament, ea nu se poate mulțumi cu dispozițiunile legale, care consideră de legală căsătoria între catolici și acatolici și face sfințenia bisericească a acestor căsătorii pendentă dela conștiința, ca fiind ei se nasc din aceste căsătorii, se fie crescuți în confesiunea catolică. Episcopatul deci numai atunci se învoiesce cu încheierea unor asemenea căsătorii, dacă părinții promit că vor crește copiii în confesiunea catolică. O asemenea promisiune însă, dîce „Nemzet“, nu e validă, deoarece-ce în virtutea legii dela 1868 copiii urmează după genul lor religiunea părinților. În conferența sa din urmă episcopatul a menținut acel punct de vedere, căruia totdeauna i'a dat expresiune cu privire la căsătoriile mixte; de altă parte el a trebuit să recunoască, că ordonanța ministrului corîspunde legii în toate privințele. Diarul guvernamental ține de gresită admiterea episcopului, că ministrul a trimis ordonanța auctorităților administrative cu ocolirea episcopatului, și afirmă, că aceea a fost trimisă deodată auctorităților civile și bisericesci. Dela împrejurarea însă, că episcopul, în loc să se țină de conclusele conferenței, la care a luat și el parte, i'a mai comentat cu observările sale, „Nemzet“ nu vede nici o bine nici pentru interesele catolicismului, nici pentru interesele țerii.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Material jargon de dialect sîlagian.

De

Vasilie Valda.

(Urmare.)

D.

Dă=de. Dă pentru de nu se obișnuiesc pre-tutindenea în Sîlagiu, decât în parte. (O parte din districtul Șimleului.)

Dăcă=dacă. Se ustează numai în unele părți. Într'o doină:

„Până strănu-i în cină,
„Io țiiu fîșnic (sfîșnic) și lumînă;
„Dacă gata ghe cinat,
„Io's așternătoare ghe pat,
„Dacă strănu se culcă,
„Ieu cuțit și-mi taiu pîlîță
„Și mînașco scrije pîrjîță
„Cu lacrimi ghin uății stropîță“ etc.

Dăbălană=un soi mare de prune galbene. Dădăi=perfectul simplu dela verbul dau în dialectul sîlagian, întocmai ca în cel din Moldova, se formează în chip esențial: dădăi etc. Într'o doină de o rară frumșeță:

Mă sculaiu Lună ghemință,
Pî nîegură și pî ceață,
Și luai coasa la mîna
Și trecui în cîrăghină;
Aflai larba tăvălîță
Și pî mîndra adurnîță.

Trețiu-aș și nu mă ndur,
Somnă mîndrî tare bun.
Dădăi în murg cu pîcioră:
Se trezi mîndra ghin somn;
Se trezi mîndra ghescinsă,
Ca o lumînă aprinsă;
Ghe-aș pute-o mîi apringhe,
N'ar hî vînt care o-ar stinghe.

Dău=din. Numai în unele părți din districtul Crasnei și al Șimleului.

Dărab=bucată, parte din un întreg, codru de pîne. Se află și în „Catechismul calvinesc“: „dintrun dărab făce focu, dintraltu drab își face dînzău“. (pag. 123, ed. Bariț.) Ungurescul darab.

Dărabuesc, dărabălesc=bucătesc, dumiic. Ungurescul darabolni.

Dărabos=grosolan, necioplit.

Dătorie=în graiul literar se folosește datorie, unde a neacutuat nu se ridică în a. Dăuri, plural dela dău=biruri grele, imposite publice. Ungurescul adô.

Demica, după pronunțare ghemnîca=dumica. În cărțile vechi de proveniență din Moldova aflăm în preponderanță demica pentru dumica. Astfel la Dosofteiu: „împăratul mîniinduse invățe delu legă la muscoi sirepi de i s'au demicat trupul“. („Muscolul metropolitului Dosofteiu“. Glosar elab. d. G. Seulescu. „Buciumul-Român“ a. 1878, pag. 7.)

Dereș=bancă, laviță; nume ce se dă la cai. Ung. deres.

Dermelesc=încețesc, fac dungi pe haine. Deștîid, gheștîid=deschid; se dîce cînd țeranul destupă viaa din pămînt primăvara, înțelegîndu-se sub cuvînt acțiunea de a destupa. (Com. Nadeșul-rom., distr. Cehului.)

Di, după pronunțare: ghi=de; se ustează însă și ghe=de, dar' poate ceva mai rar. În Moldova încă se folosește di din timpurile cele mai vechi. Astfel în „Pravile împărătesci“ (a. 1648, Iași) citim: „acesta lucru după pravile celoru împărăci bătrâni vechi di demult li sau fost făcînd moarte“. (Crestu. Cipariu pag 222.)

Diăc, după pron. ghiăc=cîntărețul bisericii.

Dinde?=de unde? Se folosește numai în unele ținuturi, districtul Șimleului.

Dinte-cănesc=dintele ochiului.

Dip-ce, dipt-ce, după pron. ghip-ce, ghipt-ce=este vechiul derep-ce, pe care atât de adese-ori îl întîlnim în scrierile celor vechi, astfel în saltirea lui Coresi (edit. Hajdu, pag. 7) citim: „derep-ce iubiți deșertu“.

Dingă, după pron. ghingă=formă coruptă din: de lîngă; este în mod preponderant usitată față de corecta de lîngă.

Dîug, după pron. ghiug=hoit, stîrv, mortăciune. Este des usitat. Ungur. dög.

Dricăr=pilotă de fulgi.

Drăgălesc=țin ceva de prea scump. Ung. drăgălok.

Drod, drot=sîrmă de metal.

Drăcos=săguitor, glumeț, păcălitor, cu apucături invențioase în graiu.

Droangă=balucă.

Dripălesc=tălucesc (pămînt), calc, bat pămînt; în sens figural foarte adese folosit: bat bine pe cineva.

Dobălesc=bat toba.

Doduros=prostatac, necioplit.

Dohan=tutun.

Dohăniță=tutun țerănesc. Dl G. Bariț în dicționarul maghiar-român, pag. 280, pre-pune pe ungurescul kapa-dohány cu: tutun țerănesc, la această specie de tutun țeranii români din Sîlagiu îi dîce: dohăniță.

Dohănez=duhănesc, fumez. În o doină:

„Decînd joc fete pe-ales,
„N'am dohan să dohănez“.
„Gaz. Tr.“ Nr. 128 a. 1888
I. M.

Dolfan=dulfan; brav, cu dare de mîna, om care își poate pune la cale lucrurile ce proiectează sau dîce că are de gînd să facă atunci și atunci.

Dologit=opărit, domolit.

Dorôț=dimie. Ungur. darócs; este puțin în-trebuințat.

Domorit=domolit. Într'o doină:

„Cîntă păsăruica 'n rit
„Trece badea domorit,
„Gîndesci că nu l'am iubit“.
(Băseul-de-sus.)

Dubă=temniță, închisoare.

Dub=dop, astupuș.

Dubleț=dovleac.

Dubghistîin=dubisce.

Ducălește=se cuvine, cît trebuie după valoare și merit; creșt; spre pildă: cît du-călește de ce preț este? În sensul din urmă însă abia se folosește.

Dudăfi(a)=a umbla cîntînd, șuierînd in-ce-tinel; dug. dudolni.

Dugan, dugă=dop. Ung. dugó.

Durăesc=dau de-a rotofolul.

Durăituri, plur.=aschiile ghiluite.

Durjulesc=frec; este foarte des obișnuit.

Ung. dörzsölni.

Dup=vîscul perinii.

E.

Ê=ie, așa e, da.

Erchezlesc=am destăla vreme, am vreme de ajuns, îmi ajunge timpul. Este ungures-cul érkezeni.

Erdemlesc=merit. Ungurescul erdemelni; erdemlește ca formă impersonală are sen-sul: plătesce, prețuesce, valorează.

Ertăș=tăletură de pădure; foarte folosit. Ung. irtás.

Ertuêsc=stîrpez, taiu, curățesc.

Ernatîic=iernatec.

Estim=estimp.

Elestôr, mai adese ilesteu,=dospitor, cres-cător. Ung. elesztô.

Êi=vei; mai adese este —.

F.

Făcău=galbin muceđiu; foacă, nume ce se dă la cai. Cuvîntul se derivă dela ungu-rescul fakó.

Anglia în cazul unei derute.

Din Londra se depeșează, că cu privilegiul banchetului anual al funcționarilor civili a declarat generalul Wolseley, care a presidiat, că idea, că Anglia ar fi silită să se predea în cazul unei derute a flotei, e ridicolă. În țară se găsesc totdeauna victualii suficiente pentru opt luni și, afară de aceea, ar fi preste puțină de a bloca toate porturile fără ajutor străin.

Două cuvântări arhipăstoresci.

Metropolitul Miron Roman a deschis sinodul eparchial din Sibiu cu următoarea cuvântare:

Prestimații domni deputați, iubii frați, iubii fiu sufletești!

Vă cer din capul locului bunăvoința expieriată în trecut prea de multe ori și în special scusele binevoitoare, dacă astăzi voi fi cât se poate de scurt în vorbirea mea presidială, cu care am să deschid sinodul ordinar al arhidiecesei noastre, convocat după normele din statutul nostru organic.

Starea sănătății mele foarte scăpătate mai ales din toamna anului trecut m'a pus pe îngrijiri de tot serioase; ear' cu intrarea timpului de primăvară, răul ce mă bătuse s'a potențat în așa măsură, încât mai bine ca două săptămâni a trebuit după multe alte întreruperi să-mi caut recreațiunea necesară, reducându-mi ocupațiunile oficiale la cele de tot urgente, mai ușoare și legate așa dîcînd de persoana mea.

Chiar și astăzi, cu toate-că de două zile mă simt cevași mai bine, nu sînt încă sigur, că în decursul acestei sesiuni voi pute conduce în persoană toate consultările noastre sinodale; de aceea pentru cazul împedcării mele vă cer încă de acum indulgența binevoitoare, prezentându-vă totdeodată aici pe noul meu vicar arhiepiscopesc preacuviosul archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, care ca atare este chemat a-mă înlocui la cas de împedcare.

Se înțelege de sine, că între astfel de dispozițiuni sanitare îmi este preste puțină a reflecta în vorbirea mea presidială la situațiunea generală a bisericii noastre naționale și în special a arhidiecesei transilvane; cred însă, că rapoartele ce se vor prezenta din partea consistoriului arhidieceean, se vor extinde la toate acele momente, care merită atențiunea sinodului nostru arhidieceean și întregesc icoana stării prezente a lucrurilor.

Cerându-vă deci de nou scusele, pentru-că de astădată sînt silit a pune în vedere acestui sinod la locul prim neajunsurile mele personale, și implorînd din nou ajutorul lui D-zeu la lucrările, care le vom întreprinde pentru binele și prosperarea sfintei noastre biserici, sesiunea sinodului ordinar arhidieceean pentru anul curent 1890 o declar de deschisă.

Episcopul Nicolau Popea a deschis sinodul eparchial din Caransebeș cu următoarea cuvântare:

Prestimaților domni deputați!

Praeiubiților fii spirituali!

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la primul sinod diecesan, care în înțelesul statutului organic urmează a se continua sub arhipăstoria noastră, ca episcopul canonic și legal al eparchiei de Dumneșcu scutite a Caransebeșului.

Mă bucur, preastimaților domni, că în calitatea D-Voastră de reprezentanți ai clerului și poporului diecesan, vă ved ați adunați aci la episcopia noastră pentru un scop înalt și sfânt: pentru-ca împreună să consultăm asupra afacerilor noastre diecesane bisericesci, școlare și economice, — și că în bucuria noastră aceasta vă pot saluta de bună venire, după vechiul și frumosul obicei al părinților nostri, cu: Christos a învieat:

E scurt timpul, domnilor deputați, de când am onoare a ocupa scaunul nostru episcopesc și a conduce afacerile noastre diecesane, și tocmai pentru aceea în scurtul acest timp și în împregiurările grele ale începutului activității noastre arhipăstoresci, de sine se înțelege, că privirile noastre în linia primă au trebuit să fie îndreptate asupra afacerilor celor mai urgente și mai înțepătoare, care nu sufer amănare. A trebuit deci mai înainte să îngrijim, ca agendele oficiale generale ale dieceei, care în urma evenimentelor din anul trecut s'au putut jigni în oare-cât, să se aducă în curent și să-și iee earășii cursul lor natural, liber și neîmpedecat deoparte, eară de alta, ca neînțelegerile și conflictele daunoase, care, durere, în multe părți ale eparchiei se iviră, să se complameze și regulate după puțință, restituindu-se astfel pacea și ordinea bună în biserică.

Până încât s'a putut ajunge scopul acesta în ambe direcțiunile, — mulțumită domnilor asesori consistoriali, care n'au pregetat a-și da toate silințele și tot concursul posibil, — Veneratul sinod va binevol a se convinge din rapoartele și actele oficiale consistoriale.

Dar' prelîngă aceste și cu alte obiecte destul de grave și adînc tăietoare, care dealtmîntrelea cer timp și studiu mai îndelungat, încă s'a ocupat consistoriul nostru în restimpul acesta, dintre care unele, și în special proiectul de statute pentru pensionarea preoților și profesorilor, încă acum se vor supune aprieții veneratului sinod, și pot dice, că a lor dreaptă și nimerită rezolvare va trage după sine îmbucurătoare consecințe pentru o parte însemnată, ba pentru întreaga diecesa noastră. Aici dar', la aceste cestiuni importante, se cere cu deosebire binevoitorul concurs, matura judecată și experiență, și tocmai întru aceasta cred eu că se cuprinde puterea vitală și însemnată cea mare a sinodalității noastre bisericesci, care nu se poate în destul accentua.

Prestimaților domni! Încă multe și grele avem de făcut în diecesă. Biserica noastră în buna ei organizațiune, de care ne bucurăm, ne oferă în mare măsură mijloacele morale pentru promovarea afacerilor noastre bisericesci, școlare și economice în toate direcțiunile. Dela înțeleapta întrebuintare a acestor mijloace atîrnă buna stare religioasă-morală, intelectuală și morală a clerului și poporului, prin urmare prosperarea și înflorirea bisericii noastre diecesane. Să ne folosim deci, domnilor deputați, de aceste mijloace salutare în propriul nostru interes cu cuget curat, va să dice fără de a confunda interesele particulare cu interesul general bisericesc. Să fim mai incolo activi, să punem umăr la umăr și să facem, ca să domnească între fii bisericii pacea, concordia și buna înțelegere frățească, și atunci, dar' numai atunci, biserica noastră nu numai va prospera și va înflori, ci ea totodată va deveni o fortăreață tare, mai tare decît fortărețele de tunuri, pentru noi și drepturile noastre.

Prelîngă aceste vederi ale noastre și prelîngă dorința, ca lucrările noastre sinodale să aibă un rezultat bun, am onoare a declara sesiunea ordinară a sinodului diecesan din anul acesta de deschisă.

Afacerea gimnasiului din Beiuș.

Diecesa oradană, Aprilie 1890.

Articolul dlui Dr. Lauran, apărut atît în „Gazetă“, cît și în „Tribuna“, în terminul cel mai moderat nu se poate alteum califica, decît atent în contra simplitii naționale. Stă omul uimit, nesciind a alege, compătimi-vă mai mult diecesa, în ale cărei afaceri are respectivul un rol prea important, compătimi-vă pe omul care, desbrăcat de tot simplită delicat și nobil, cu toată forța inteligenței sale, se lasă condus de patimile superbiei, îngâmării, invidiei, răsunării și de rivna de a fi considerat infalibil, sau compătimi-vă însăși națiunea, care de secol de ani e jignită nu numai de inimizii sei, ci însuși între fiii sei s'au aflat și se află de aceia, care dîc și fac, că nu le pasă de caracterul național, dar' oare ce alta fac și cer și cei mai aprigi inimizii ai națiunii? Aceasta Dr. Lauran li-o dă bun bucurios fără ceva scrupul, ba pretinde, impune în națiunea sa trufie, că acolo n'are drept, n'are cuvînt nici națiune, nici public, nici cler, ba interdice respicac, ca nimeni să nu cuteze a scrie articoli și apeluri, că acele sînt numai glume și curiozități inco-mode și greunătoare ș. c. l.

Din tonul scandalos al articolului, cu care Dr. Lauran a avut nerușinarea de a eși în public, poate să-și facă ori-cine concluziunea despre starea lucrurilor din diecesa oradană; va scl afla ce e cauza, că în diecesa aceasta simplită națională e așa dîcînd sugrumat; va concluda, cum de preoții culți și în relațiune cu alte diecese mai dotați, se retrag și nu sporesc nici măcar literatura română; va afla, pentru-ce Iustin Papfiu, ale cărui scrieri, și indeosebi „Amvonul“, sînt și aji un mărgăritar nu numai pentru diecesă, ci pentru o parte mare a româniimii, a fost relegat la o parohie, unde acela, a cărui sapă a fost condeil și terenul de lucrare hărtia, nesciind a plugări a picat în desperare și s'a mutat la cele eterne în etate cam de 40 ani; va scl combina, ce procedură se urmează la distribuirea parohiilor; va scl afla, cum se consideră corpul profesoral, care cu puterile ce reprezintă poate fi fala ori-cărei dieceae; va scl afla devisa nebunească a lui Lauran: „sic volo sic jubeo“.

Articolul s'ar pără și răspuns la articolul din „Nemzet“ Nr. 90, în adevăr însă acela e un refren potențat, aprobare cu o vehemență și nise sofisme tendențioase și revoltătoare de tot simplită nobil, la care „Nemzet“ doară nici n'a cugetat, sau n'a cutezat a le expune.

„Nemzet“ n'a invidiat aureola profesorilor, a căror stimă Lauran voese cu tot prețul a li-o detrage, ba contînd la omnipotența sa, se provoacă la ei, sciind că respectivii nu vor cuteza a-l da de gol prin publicarea negrului pe alb ce-l au la mînă; însă fie convins Dr. Lauran, că prelîngă toate opiniile lui, prin care nu se sfîșește a vătămă discrețiunea, respectivii vor fi stimăți și atunci, cînd pentru d-sa să ajungă la ori-și-ce demnitate, la posteritate în cazul cel mai bun nu va rămînd alt epitaif decît:

„Mortuus est Jesuita. Utinam omnes ita. Tactus est fulmine, Laus tibi Domine“.

„Nemzet“ nu neagă dreptul națiunii, publicului dieceei și al clerului de a discuta în cauza gimnasiului din Beiuș, ba se simte dator a răspunde, însă Lauran, cu un ton îngâmfat, cu un aer de infalibil și sofisme lipsite de tot simplită curat, deneagă și impune tăcere, bag-seamă el cugetă că instruează pe preparanți sau seminaristi?

„Nemzet“ doară nici nu scie, că sub toată afacerea corpul profesoral a fost desconsiderat, însă Lauran ne spune: „E drept, că în urma urmelor guvernul diecesan a comunicat cu direcțiunea gimnasiului și tenoarea ordinațiunii ministeriale referitoare la limba de propunere în clasele superioare ale institutului“. Așadară numai în urma urmelor, încă doară și atunci a fost ceva scrupul, că oare nu se va vătămă discrețiunea lauraniană prin punerea în praxă a ordinațiunii ministeriale.

„Nemzet“ afirmă, că inițiativa pentru limba maghiară a făcut-o episcopul, ear' Lauran dice: „E greșită însă, dacă nu chiar tendențioasă, acea informațiune a articolului din „Nemzet“ (1 Aprilie a. c. Nr. 90), ca-și-cum însuși episcopul ar fi făcut „inițiativa în privința aceasta“, dar' atunci pentru-ce continuă: „Guvernul diecesan, ca una dintre garanțele, care ar pute să-l convingă pe înaltul guvern al țării, că archigimnasiul din Beiuș este întru adevăr un institut de învățămînt menit pentru pregătirea tinerilor la ajungerea scopurilor îndicate, eară nu o instituțiune de demonstrațiuni politice, a pus, ce e drept, în prevedere învățarea limbii maghiare în mai mare extensiune decît în trecut“, apoi ce însemnează aceasta, cum se poate dice greșită și tenden-

țioasă afirmarea lui „Nemzet“? Sau doară Lauran voese meritul în privința aceasta să-și-l însușească sieși? Cei dela minister sînt de altă părere, acolo figurează ca episcop Pavel, ear' nu Lauran, dar' Lauran ar vol, ca în sus să se scie aceea în meritul lui, ear' în jos a ține discrețiunea, din care cauză interesarea și intristarea publicului o numesc „curiositate“, sulevarea cauzei în publicitate „glumă și prurit de scriere“. Oare sofismele aceste proaste le-a scris Lauran cu peana cea de aur? Pentru-ce atribuie el altora însușirile sau patimile aceste, care în dînsul se concentrează în așa grad, încât cînd scrie la „M. Allam“, deodată și întreabă prin telegraf, că oare se primesc? Ear' din numerii confînțitori ai articolelor dînsului „cumpără o mulțime și împarte gratis“, ba și articolul monstros din „Gazetă“, nu numei că l'a împrăsciat în lume, ci l'a tradus și pentru „Szabadság“. Limba celor 3 milioane de cetățeni leali, care a pus-o în prevedere de a o înlocui cu limba maghiară, se folosește numai spre demonstrațiuni politice? Aceasta n'a dîs-o „Nemzet“, însă Lauran pune negru pe alb, sau ce alta înseamnă citatul din sus?

Nu sciu dar', cu ce obraz poate numi afirmarea de „inițiativa“ a lui „Nemzet“ de greșită și tendențioasă, cînd el prin sofisme și expunerile sale fără cap această afirmare încă o deslușește continuînd: „Însă acela, care pentru aceasta l'a face guvernului diecesan vre-o imputare, numai așa li-aș pute crede că vorbesc sincer, dacă respectivii m'ar convinge despre aceea, că nici ei înșiși, nici fiii lor nu sciu ungurește nici un cuvînt“ șcl.

Atît din aceste, cît și din cele de mai sus, — conglomerățiuni de cuvinte, — se poate convinge ori-și-cine, că ce credință rea trebuie să aibă și ce sofisme proaste e silit să folosească acela, care se opintesc în contra adevărului. „Nemzet“ nu s'a dus așa departe, adevă n'a pretins ca să demonstrăm, că nu scim învăța ungurește, ear' foile române din contră tocmai pentru aceea pledează prelîngă susținerea limbii române, pentru-că aceia, care se pregătesc pentru postul de preot și învățător, cei mai mulți nu sciu românește. Ce întortocare tendențioasă e aceasta dară? Sau pe Lauran doară nici nu-l genează afacerea comunelor din „Szabolcs“, din care tocmai pentru aceea se exclude limba română, pentru-că aceia sciu ungurește. Nu e aceasta miserabilitate, nu e tradare națională sub firma confesională? Acesta e crezul popii Lauran? Deși doară scie, că dela maghiarizarea Românilor până la calvinism e numai un pas scurt.

„Nemzet“ n'a afirmat, că ce e „injust“ e și „legal“, dar' Lauran filosofează, ba afirmă, că închiderea gimnasiului din Beiuș, deși ar fi „injustă“, dar' ar fi deodată și „legală“ sau mai bine dîs după lege“. „Nemzet“ nu pune în cumpănă portofoliile ministeriale cu complanarea afacerii gimnasiului din Beiuș, însă Lauran și aceasta o face. Oare însinuări sau ce vor să fie aceste? Oare nu seamănă aceste cu cele-ce a mai făcut ca secretar al episcopului Oltean, pentru care a fost și destituit din secretariat? Sau doară prin aceste voese a deveni la renume și demnitate mare? La renume au ajuns și oameni de aceia, care nici pe departe nu se pot asemăna cu Dr. Lauran, ba renume are și Rozsa Sándor, deși a fost făcător de rele, ba încă în 1848 a fost comandant la o trupă beligerantă, pentru-ce se nu poată fi Lauran comandant de maghiarizare al dieceei oradane? Nu ne pasă, făcă-se ori-ce comandant, schimbe-și numele în „Babórosi“, dar' nu figureze ca preot român, ci ducă-se în serviciul acelor, pentru care are predilecțiune, să nu infecteze cu ideile sale scalciete clerul și tinerimea română.

Lauran a vădut și a audît entuziasmul național al fraților maghiari, dar' nu l'a simțit, pentru-că pentru acest nobil simțămînt n'are inimă, căci dacă l'ar ave, acela negreșit l'ar atrage cătră națiunea sa. Însă a audît și a vădut cum se glorifică simplită național-maghiar, glorie? Ei, pentru așa ceva el rîvnesc, a maimuțat și maimuțese pe aceia, dela care sperează împlinirea dorului inimii sale.

Lauran încă din frageda tinerețe despărțit de ai sei, crescut în străinătate și între străini, poate-că l'a și lipsit terenul și ocașiunea spre cultivarea celui mai nobil simțămînt, iubirea familiară și de aici cea națională, crescut și ajuns la etate și stare, în care se află între alternativa de discipol și magister, supus și superior, dresat la lingușire și servilism în sus, la despotism în jos, în toată viața sa ocupațiunea principală l'au fost rigidele studii, unde încrederea în talentul seu l'a făcut superb și îngâmfat, n'a avut și n'are altă țintă decît rivalizarea și ridicarea cît de sus cu ori-ce preț. Ca atare dară să se îndestulească cu rolul de „gladiator literar“, dar' nu se atîngă cu buze și mâni sacrilige de simplită iubirii naționale, pentru care n'are inimă, n'are simț și înțelegere, nu se virasce, nu se obrudă de preot în acel altar al iubirii naționale, pentru care n'are chie-mare, n'are inspirațiune, ci numai dîntro distanță onorifică să respecte, ba să se închine acestui sanctuar, pentru a cărui apărare și-au

versat milioane sîngele. Lauran nici pe departe nu poate înțelege și simți scandalizarea și durerea ce a cauzat el prin articolul seu lipsit de ori-ce simț nobil, eșit dîntro ingenu inferbentat de cele mai scalciete și extravagante principii inveninate de pofta răsunării și superbiei, îmbătut cu de aceste nu vină el să dascălească națiunea și clerul, ci vină-și în ori, cerce, ispitească și învețe, că ce e durerea, ce e dorința acelor, că nu națiunea, nu clerul au eșit dela Lauran, ci tocmai din contră, și asta bine să-și-o însemne, dacă voese să fie om de cinste.

Reflexiunile „Tribunei“, unde pe sfetnicii episcopului îi timbrează de oameni fără tragere de inimă pentru neamul lor, maghiaroni, renegați ș. a., trebuie să le rectifice într-acolo, că nu trebuie făcut deducțiune dela Lauran la toți, că el e unicul în felul seu, sînt însă deodată silit să recunosc, că e alta la mijloc, ce deși e foarte drastic, o exprim așa: un căpău e în stare a duce în confusiune și spaimă iepurii unui țînt întreg. E drept, că asemenea aceasta pentru diecesa oradană nu e măgulitoare, ba poate caracterizează și toată inteligența în Ungaria, care a rămas așa dîcînd rece față cu afacerea gimnasiului din Beiuș, însă e așa, clerului l'î-se interdice a cere deslușiri într'un sinod sau a face pași în cauza gimnasiului, și clerul se va tupila în tușiș, ear' inteligența mireană numai pe departe va striga cătră cei ascunși: dar' ce faceți, nu vi-e rușine? Dar' nici ea nu va mai merge mai departe, se va păstra însă din generațiune în generațiune actul rușinos pentru întreaga națiune. Oare e și va bine fi așa? Și oare ce va urma încă?

Un sâtean.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul a asistat la 27 l. c. la botezul nou născutului fiu al ducelui și ducesei de Parma în castelul dela Schwarza. Maiestatea Sa, ca nănaș al nou născutului prinț, a dus cu sine numeroase daruri în giuvaier etc.

Un iubilen al Maiestății Sale. Alaltăieri s'au împlinit 40 de ani, decînd Maiestatea Sa a împuscat la vîntoarea prima găinușă. De atunci în fiecare primăvară înaltul vîntor s'a îndeletnicit cu vînarea acestui timid vînat, ear' numărul exemplarelor împuscate este deja de 645.

Sciri militare. Cu privilegiul avansamentului cu rangul dela 1 Maiu a. c. au avansat: Căpitanul Basil Șandor de Vistea din reg. de infanterie Nr. 64 la gradul de major și căpitanul-auditor Ioan Mihailianu dela tribunalul militar din Alba-Regală la gradul de major tot acolo.

Decentralizarea tabelor reg. În legătură cu decentralizarea tabelor va avé se rezolve și cestiunea, dacă competența fiecărei table reg. se va extinde asupra proceselor urbariale? Se crede însă, că tablele din Ungaria vor avé fiecare câte un senat urbarial. Singur în Ardeal vor fi avisate cauzele urbariale numai la una din cele două table, „Erdélyi Híradó“ crede, că această tablă va fi cea din Cluj.

Relativ la scutirea de didactru în școalele civile și superioare de fete, în școalele civile și comerciale secundare de băieți ale tatului a dispus ministrul următoarele: De didactru se pot scuti numai elevii și elevele cu purtare morală bună și cu progres bun în studii. Scutirea totală sau parțială trebuie motivată cu raporturi familiare și de avere vrednice de a fi luate în considerare. Cererile de scutire au să le facă părinții sau tutorii. Ele sînt a se preda deodată cu înscrierea directorului școalei respective, care o înaintează a minister. În decursul anului numai în casuri excepționale pot primi directorii cereri de scutire.

Exercițiile militare în școalele medii. „P. H.“ află, că ministrul de culte și instrucțiune publică are intențiunea de a introduce exerciții militare în școalele secundare. Acest plan, care în fața militarismului modern și cu deosebire în fața actualei organizațiuni a voluntariatului este destul de important, se află altcum numai în stadiul studiului prealabil, așa că nu sînt prospecte de a fi introdus în curînd.

Maghiarizare. Citim în „Erd. Híradó“, că inspectorul de școale al comitatului Solnoc-Dobăca Fr. Halász a ținut la 4 l. c. examen din limba maghiară cu băieții dela școala gr-cat. din Iclodul-mare și a împărțit între 9 băieți premii de câte 1 fl. Cu acest privilegiu a constatat, că învățătorul Pavel Moldovan face progrese însemnate în instrucțiunea limbii maghiare. Oare convins-s'a dl inspector de școale, că aceste progrese nu se fac cumva în contul celorlalte obiecte, mult mai importante decît limba maghiară, de care băieții din Iclod de sigur nu au nici o trebuință.

Sinuciderea unui căpitan. Citim în „Foaia Diecesană“: Joi noaptea pe la 11 oare căpitanul Sigismund Obornjak dela regimentul de inf. Nr. 43 din loc, mergînd la compania sa, a luat o pușcă încărcată, apoi în pași repezi s'a dus la cortel în pavilionul oficerilor și s'a împuscat, înainte de ce l'ar fi putut împedeca camerații, care prințînd de veste, că dînsul s'a dus acasă în mod suspicios cu pușca încărcată, numai decît au aler-

Fac, în frasa: fă-tîe încoace are sensul dă-te încoace.

Făgăș, fogaș, = cuier. Ung. fogos.

Făgădău = han, birt. Ung. fogadó.

Făgădaș = promisiune. Ung. fogadás. Îl întălim cuvîntul și în catechismul calvinesc, unde citim: „după făgădășul tău dăne putere și voe“. (Edifiția. Bariș, pagina 74.)

Făgădătîu = juruință, promisiune.

Făget = făgăt; toate cuvintele formate cu sufixul et, contra uzului literar, în dialectul sâlagian au e scurt în et.

Fălăt = fudul. Cuvîntul se obișnuiesce și în graiul bihorean.

Fărină = făină.

Fărsang = carnaval; este rar folosit și mai mult cu sens ironic. Ung. farsang. (Com. Leleiu, distr. Hodod.)

Fătîol = vîl, crep. Ung. fátjol.

Feghêu = copacul de pe oală, acoperiș. Ung. fedő.

Femeiușcă = la răboiu prin amnar trece o chingă cu găurele mici, care se chiamă femeiușcă.

Fenêghetesc = ameninț; este des întrebuințat. Ung. fenyegetni.

Feleșesc = a prinde gură cu cineva, a răspunde neobrasnic la cele-ce ni-se dîc. Ung. feleselni.

Felelesc = răspund. Într-o dîină de pe Er, o parte a Sâlagiului:

„Decăt în țeară străină,
„Mai bine-i în satul tău
„Și cu apă din pîrâu.
„Că omu 'n țeară străină
„Se teme și de-o găină,
„Dar omî în satul lui
„Felește ori-și-cui“.

„Gutinul“. A. B. Nr. 7. an. II.

Este ungureșcul *felelni*; cuvîntul sub forma substantivală: *feleleatiu*, îl aflăm și în codicele Voronețean, astfel citim: „ascultați acmu al meu cătră voi *feleleatiu*!“ (Veđi: Probe de manuscrisul Voronețean“ în „Aurora Rom.“ pag. 146. an. 1882.)

Feleherț = crucea rudei.

Felezesc = dau turmeta și gozul în lături cu o mătură specială de pe aria unde este grăul de-a lungul așternut. Ung. felezn.

Felezitoare = mătura cu care se „felezeste“.

Ferghetie = la car este dîcul, pe care este așezat podul și asupra căruia stă: ferghetieul.

Felie = rudenie, consăngenitate. (Com. Nadeșul-Rom. distr. Cehului.)

Ferastă = ferastră; „puîu de ferastă“ ochiu de ferastră, geam „tocul ferestii“ = teaca, închidătura ferestrii. — Într-o dîină: „Până străinu-i în masă,
„Io sustîn pe sî ferastă,
„Până străinu-i în cină“ etc.

(Va urma.)

gat la dînsul, dar 'l-au aflat mort. Motivele sinuciderii pînă acum sînt necunoscute. Atît afacerile oficiale, cît și ale lui private s'au aflat în ordine. Se căie, că înainte de vre-o cîteva zile netericatul a cădut de pe cal și în urma aceasta s'au observat la el semne de alienarea minții.

Pentru internatul Francisc-Iosefin din Budapesta s'a scris concurs pe anul școlar viitor. Primiți vor fi 10 elevi fără deosebire de confesiune, care voiesc să intre în cele dîteu șase clase gimnaziale. Taxa de întreținere este 800 fl. pe an și separat eventualele taxe pentru muzică, scrisă, călărit etc. Lucru domnesc, nu glumă!

Omoritură nevastă sale. Înaintea tribunalului din Brașov s'a jucat ieri pertractarea finală în procesul fraților George și Toma Iliescu, care au bătut pe nevasta celui din urmă și pe amoresul acesteia Dumitru Lebu, așa că nevasta a murit cînd îl ducea pe aia în urma bătelor neomenoșilor frați. Tribunalul a condamnat pe Toma Iliescu la 12 ani închisoare corecțională, ear' pe George Iliescu la 13 ani. Apărătorii fostau advocații Simeon Dămian și Dr. A. Muntean (substitutul avocatului S. Pascariu. Amîndoi au pledat în mod strălucit.

Stanley în Anglia. Primirea lui Stanley pe pămîntul englez a fost grandioasă. Un tren separat a dus din Londra pe reprezentanții guvernului, ai parlamentului, diplomației etc. la Dover. Primarul din Dover a predat o adresă de bună soire. De aci Stanley a călătorit mai departe spre Londra, unde a sosit la 6 oare seara. O colosală mulțime de popor a întîmpinat pe Stanley cu urale sgomotoase.

Sinodul arhidieceșan gr.-or.

Raportul general al consistoriului arhidieceșan ca senat bisericesc.

1. Senatul bisericesc a ținut regulat ședințele sale în fiecare săptămână, afară de acele zile, cînd s'a întîmpat vre-o sărbătoare sau alte impedimente. Numărul ședințelor a fost de 42 și adică: 40 ordinare și 2 extraordinare; ear' numărul exhibitelor aparținătoare resortului său au fost de 2189, dintre care 2119 s'au rezolvit în ședințele senatului, ear' 26 din preșidiu; rămînînd încă cu finea anului 44 piese ce au trecut în anul 1890.

2. Conscripțiunea oficială a populației arhidieceșane noastre transilvane după protopresbiterat, afară de cea din protopresbiteratul Turda, care nici în urma mai multor urorii n'a intrat și din cauza aceasta s'au folosit datele întrebunțate în anul 1888. După această conscripție starea numerică a clerului și populației arhidieceșane în cifre e următoarea:

I. Clerul arhidieceșan cu un archiepiscop și metropolit în frunte se reprezintă astfel: a) în centru: arhimandrit și vicar archiepiscopesc 1, protosinel și asesor consistorial 1, asessori consistoriali protopresbiteri 3, director seminarial protopresbiter 1, profesori seminariali protopresbiteri 2, profesor seminarial presbiter 1, expeditor consistorial presbiter 1, profesor seminarial, protodiacon 1, profesor la institutul de fete și la reuniunii femeilor române din Sibiu diacon 1, laolaltă 12; b) în afară: protopresbiteri tractuali 30, protopresbiter emeritat 1, administratori protopresbiteriali 5, parochii 828, administratori parochiali 13, capelani 57, diaconi 4, laolaltă 950. Deci clerul arhidieceșan cu finea anului 1889 a fost preste tot în număr de 950 persoane.

II. Comunele bisericesci și populațiile arhidieceșane: comune bisericesci 949, filii 240, familii 156.072, suflete 710.857, și adică: bărbați 356.293, femei 354.564. În comparațiune cu anul expirat 1888 de 704.102 suflete rezultă un creșterea de 6755 suflete.

Conspectul general despre clerul și poporul arhidieceșan se alătură aici sub A).

3. În decursul anului 1889 au răposat 26 preoți, cu 3 mai puțin decît în anul 1888.

4. Chirotoniri s'au săvîșit 22, dintre cei chirotoniți 17 au fost clerici absoluiți cu calificarea necesară; ear' 5 clerici extraordinari, care neavînd pregătirea necesară, s'au primit la ascultarea studiilor teologice pe un timp mai scurt. Numărul celor chirotoniți este evident din lista de sub B).

5. Parochii vacante cu finea anului 1888 au fost 94: în decursul anului 1889 au mai devenit vacante prin moarte 24, însă s'au întregit 28, deci cu finea anului 1889 au mai rămas vacante 90 parochii. Conspectul se alătură sub litera C). Tot în obiectul „parochii vacante“ se alătură sub litera D) un conspect despre acele parochii, care din cauza puținii dotații nu s'au putut întregi prin candidați cu pregătirea necesară.

6. Secțiunea teologică a seminarului arhidieceșan Andreian a fost frecventată în anul 1888/9 de 76 elevi, și adică: în cursul al III-lea 25, în cursul al II-lea 24, în cursul I. 27, laolaltă 76; cu 5 mai mulți ca în anul premergător 1887/8. Din acestia au fost: cu examen de maturitate 23, cu opt clase gimnaziale 5, cu șapte clase gimnaziale 3, cu șase clase gimnaziale 44, cu patru clase gimnaziale și pedagogia 1. Toți elevii au fost interniști, solvind pentru întreținerea lor taxa

anuală de cîte 100 fl., conform concluderii sinodale de sub Nr. 84 ex 1887. Cursul extraordinar 'l-au frecventat 6 inși, față cu anul precedent cu 5 mai puțin. Date mai speciale se pot trage din programa seminarului pe anul școlar 1888/9 ce se alătură sub litera E).

7. Examenul de calificare preoțesc, prevăzută în §§. 13 și 121 din „Statutul-Organic“, s'a ținut regulat la termenele fixate, la 25 Februarie și 25 August.

La terminul prim s'au înscris 10, la al doilea 16 clerici absoluiți, laolaltă 26. Dintre acestia au făcut examenul cu calcul de foarte bine 11, cu bine 9, cu suficient 6.

(Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Minuni americane.) Expoziția din Paris a strînit ferbere mare în marea și liberă America. Însăndă expoziției din Paris a stimulat mai cu deosebire pe marele oraș Chicago, care s'a hotărît să deschidă între zidurile sale o mare și ne mai vedută expoziție universală în anul 1892.

Orașul Chicago e rivalul New-York-ului; noi din Europa credem, că cel dintîiu oraș american în comerț și populațiune e New-York-ul. Ne înșelăm amarnic. Era adevărat acum de ce ani, dar' ați nu mai e.

Cum s'a format orașul Chicago e o minune, care nu se găsește povestită nici „într-o miie și una de nopți“.

În anul 1830 orașul Chicago avea 80 de locuitori. În 1840 avea 5000. În 1850 avea 30.000. În 1871 un incendiu a distrus toate casele din Chicago, care mai toate erau de lemn. Dar' ce a fost cu asta? Nimic. Chicago era predestinat să aibă în 1880 jumătate milion de locuitori. În anul acesta, 1890, are un milion!

Preste 10 ani Chicago o să fie egal cu Parisul, ear' preste 50 de ani o să fie cel dintîiu oraș din lume.

Desvoltarea aceasta extraordinară se datorează minelor de aur diferite de prin prejur, înlesnirilor de exploatare ce există acolo în cel mai mare număr.

Acolo un om, care aște și sărac, mîne e bogat.

Pe fiecare an se construiesc cel puțin 5 mii de case mari.

Sînt 66 de linii ferate împregiur și v'ro 30 de gări. Casele sînt cu cîte 14 caturi.

Portul e grandios și întră în el 20 de mii de basteime pe an.

Miscarea comercială a orașului se socoteste cu miliardele.

Cea mai mare bancă din oraș, Clearing House, a făcut în 1888 afaceri de 16 miliarde.

După naționalitate, locuitorii sînt în mare parte Germani.

În orașul acesta gigant o să fie preste 2 ani uriașă expozițiune, care va servi de sîrbare pentru al 5-lea centenar al lui Cristofor. Columb.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Curatorul bisericesc gr.-cat. din Căpâlna, care în ședința sa ținută la 19/III. 1890 s. n. a luat spre plăcută sciință actul de donațiune al preanonratului domn B. Rațiu, vicarul Făgărașului, prin care a donat pe seama bisericii gr.-cat. din Căpâlna două parcele de viie, oferind totdeauna și banii necesari pentru transcrierea și întabularea numitelor parcele pe cultul gr.-cat. din Căpâlna, în urmarea căruia curatorul se simte moralmente de obligat a aduce cea mai sinceră mulțumită generosului donator nu numai din partea sa ca reprezentant bisericesc, ci și din partea întregului popor, din al cărui sin a eșit și intră a cărui inimă generosul donator 'și-a sciut câștiga un loc atît de simpatie.

Dee cerul, ca tot astfel de bărbați să răsădă din toate unghiurile locuite de Români să fie tot așa de stîmpei înaintea conștenților sei, cum este preanonratul domn B. Rațiu!

Căpâlna, la 20 Aprilie 1890.

Sofron Ignat,
curator primar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Carloveș, 29 Aprilie n. Gruparea de pînă acum a partidelor, fiind nenaturală, tot mai mult se descompune în urma neîncrederii reciproce. Parola partidei autonomistilor naționali este alegerea lui Brancovici, parola liberalilor și radicalilor este: ori-cine, numai Brancovici nu.

Paris, 29 Aprilie n. În alegerile municipale boulangistii au fost cu deservire bătuiți.

București, 29 Aprilie n. Regele a conferit ministrului ungar Bethlen și alegatului austro-ungar Goluchowski marea cruce a ordinului „Coroana României“. Sesiunea extraordinară a camerei a fost deschisă și s'a ocupat în secțiuni cu examinarea creditului pentru fortificațiuni.

Bibliografie.

Acte și documente

relative la

Istoria renascerii României,

publicate de

Ghenadie Petrescu,

Dimitrie A. Sturdza

episcop de Argeș,

membru Acad. române.

și

Dimitrie C. Sturdza.

A apărut Volumul V.

Volumul II, III și IV. au apărut.

" I. " " " 1 Mai "

" VI. " " " 1 Octom. "

" VII. " " " 1 Noem. "

Prețul fiecărui volum este de 15 lei.

Întreaga colecțiune de 7 volume se poate abona cu 105 lei.

A se adresa la dl D. A. Sturdza, strada Mercur Nr. 11 și la tipografia C. G. öbl, strada Doamnei Nr. 14 în București.

Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 pînă aji. Adunate și anotate de Vintilă Rosetti.

Un volum 2 lei. La administrația „Românului“.

A apărut de sub presă:

Călușă comerciantului sau industriașului de beuturi spirtoase și agentului fiscal sau comunal pentru cote și grădure.

Un bogat volum cu 1 planșă, 1 tablou, 9 tabele și preste 30 figuri în text.

Noua metodă practică pentru cotitul vaselor, cu 3 tabele și 7 figuri.

Tabela de corecțiune pentru grăduirea spirtoaselor, cu 2 tabele și 2 figuri, M. Demetrescu Calludi, secretar al isnit. meteor. al României și al serviciului central de măsuri și greutatei metrice.

Deposit la librăria Sococ, pentru cărți. la dl Menu, opticien, Calea Victoriei, București, pentru instrumente de cotit și grăduit și cărți.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Edicte:

— A se înșina pretenșiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Ioana Dragomir (din Zarand), la tribunalul reg. din Arad;

— la rămasul după Ioan M. Nagy (din K. Tarcsa), Paul Gelegonya și Francisc Horváth (din Oroshaz), la tribunalul reg. din Bichiș-Giula;

— la rămasul după Margareta Wittmann (din Iad), Mihail Alperth (din Aldorf) și George Fojzel (din Petriș), la tribunalul reg. din Bistrița;

— la rămasul după Francisc Hocz (din Hadad), la tribunalul reg. din Zelau;

— la rămasul după Ioan Schäch (din Apoldul-de-sus), la tribunalul reg. din Sibiu.

Călimdarul zilei.

18/30 Aprilie 1890.

Julian: Ioan și Grig.

Gregorian: Catari

Soarele: răsare 4.45, apune 7.5

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Aprilie 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 729.9)	Diferența din preșidiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
720.8	-3.5	+15.4	+21.2 +10.3	SSV

Din țeară, 26 Aprilie, 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta	753	+11.7	SV	2
Sămar	757	+12.4	V	2
Cluj	—	+7.0	NV	1
Orșova	758	+14.4	SV	1
Timișoara	758	+10.0	NV	2
Arad	756	+12.0	SV	5
Panciova	754	+14.4	S	1

Sosiți în Sibiu.

La 29 Aprilie n.

Hotel „Neurhrer“. Maetz, arhitect din Cluj. Illits din Viena, Heuman și Kûmel din Timișoara, Schwarz din Mureș-Oșorheiu, Ohnitz din Sebeșul-săseș, Eitel din Rîmnic, comercianți.

Hotel „Imperatul Romanilor“. Steinhard, Ludovic Freund și N. Guggenberg, comercianți; Eduard Goro, Szent și Andreu Goro, voiajeuri, toți din Viena. T. Slankamenacs și Milon Milovano, proprietari din Becicherecul-mare. C. Zoglauer cu soția, med. veterinar din Bilac. N. Max, comerciant din Alba-Iulia. Carol Sernlich, voiajeur din Losonc. E. Konyati, voiajeur din Budapesta. Z. Danil, proprietar din Timișoara.

Hotel „Meltzer“. Haas, comerciant din Budapesta. Mendl, comerciant din Blaj. W. Kepp, proprietar din Șeica-mică. Baronul Horváth și M. Glück, proprietari din Vințul-de-jos. Iosif Seeman, inginer. A. Sperl, voiajeur din Teschen. Deonisiu Hirschler din Davidhaza. F. Wagner din Orăștie. Iudita Lachisescu, Saladina Pla e, Olancescu, Roșescu, din România. Boicescu și Leoveanu din Craiova. Geminescu și Efraim Kofler din Rîmnic. Emilia Antone din Orăștie.

Hotel „Habermann“. E. Antoni din Orăștie. Zoabel, comerciant, I. Käss, căldărar, Carol Wolf, covaci, toți din Orăștie. Carol Käss, Wilhelm Gierig, ospătar, ambii din Sebeșul-săseș. Ioan Schuller și soția preot din Buzd. Ioan Georgescu, învățător, Iacob Knöpfier, proprietar, ambii din Șeiceu.

Economic.

Conferența vamală și comercială austro-ungară. În ministerul de comerț unguresc s'au început la 26 l. c. n. consultările conferenței vamale și comerciale austro-ungare. Obiectul consultărilor îl formează un proiect de lege ce e a se prezenta legislației ambelor state ale monarhiei, pentru un provisoriu, care va fi de lipsă, dacă pertractările pentru convenția comercială cu Turcia nu se vor încheia înainte de finele lui Mai.

—*—

Naturalizarea cerealelor în Sârbia. În unul din numeroii trecuți ai Țării noastre am fost adus scirea, că consulatul austro-ungar din Belgrad refuză a mai extrada certificate de proveniență pentru cerealele bulgărești și turcești naturalizate în Sârbia. În urma aceasta, după-cum anunță o telegramă din Belgrad, administrația vamală sârbescă a publicat un anunț, în înțelesul căruia favorurile acordate în 1885 cerealelor sârbesci se extind numai asupra cerealelor produse pe teritoriul Sârbiei. Prin urmare cerealele naturalizate în Sârbia nu beneficiază de aceste favoruri. În urma acestora oficiile vamale vor da în viitor certificate de proveniență numai pentru acele cereale, despre care se poate adevăra, că sînt produse în Sârbia. Afară de aceea adevărul dat de consulatul austro-ungar e a se alătura și de acum înainte.

—*—

Regularea Porții de-fer. După-cum se anunță, scirea, că guvernul intenționează a executa lucrările la Poarta de-fer în regia proprie, e a se considera ca prea timpurie, deoarece examinarea ofertelor înaintate la ultima submișune încă nu e terminată.

—*—

Fabrica de arme ungară a publicat, după-cum împărtășește „Budp. Tagblatt“, de curînd un comunicat, după care societatea pe acții Ludovic Moewe et comp. din Berlin ar fi responsabilă față cu fabrica de arme ungară pentru orice pagubă, care ar rezulta din furnisarea întîrziată a mașinilor etc. Față cu acela primese foaia de mai sus o împărtășire din Berlin, după care numita societate a corăspuns îndatoririlor sale în mod corect. Singur numai societatea pe acții Greenwood et Batley în Leeds, care a fost însărcinată în conțelegere cu fabrica de arme ungară și cu ministerul reg. ung. de honveți cu o parte a arangamentului de mașinerii, nu 'și-a împlinit îndatoririle ei privitor la terminul de furnisare; nu numai că furnisarea a urmat cu cîteva luni mai tîrziu decum a fost statorită prin contract, dar' în acel timp mașinile furnisate au fost de o calitate atît de defectuoasă, că fabricațiunea cu aceste mașini a fost imposibilă și numai prin modificări esențiale, care nici nu s'au încheiat, a putut fi posibilă. Societatea Greenwood și Batley a primit toate obligamentele dela societatea Ludovic Moewe et comp. prin contract și prin urmare va avî se poate întîrzierea cauzată prin ea și consecuențele acelea.

—*—

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Robert Schneider, proprietar de fabrică de mașini în Biala; Wilhelm Gratz, comerciant în Neumarkt l. E.; Martin Weiss, prăvălier în Vințul-de-sus; I. Waldner et comp., firmă comercială în Brünn; Moise I. Hulle, firmă comercială în Lemberg; E. Rippel, firmă impr. în Viena; N. Deutsch, comerciant în Viena; Rubin Kurzer, comerciant în Lemberg; Adolf Neuhäuser, comerciant în Viena; Wenseslau Kulhanek, croitor neimpr. în Praga; Iosif Langhammer, stîrnar în Lobositz.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 15 Aprilie. Grâu frumos hetolitra fl. 5.60 pînă fl. 6.20; grâu mestecat fl. 4.80 pînă fl. 5.30; sîcără fl. 4.20 pînă fl. 4.60; cucuruzul fl. 3.20 pînă fl. 3.70; ovîșul fl. 2.80 pînă fl. 3.—; sîmînța de cânepă fl. 5.— pînă fl. 6.—; sîmînța de in fl. 7.— pînă fl. 8.—; fasolea fl. 4.— pînă fl. 5.—; mazerea fl. 4.— pînă fl. 4.20; lînea fl. 8.— pînă fl. 9.—; crumpenele fl. 1.— pînă fl. 1.30; mîlăul fl. 7.— pînă fl. 8.—; sîu brut 100 chile fl. 20.— pînă fl. 21.—; unsorarea de porc 65, sîlăina 60—65; cânepa fl. — pînă fl. —. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30—32; carne de vițel —26; carne de mel — cr.; ouă 7 cu 10 cr., chim fl. — pînă fl. —; lumini turnate de se — cr. pînă 40.— cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 21 Aprilie n. s'a notat: unguresci bîtrîni grei 45.— cr. pînă 45 1/2 cr., unguresci grei tineri 47.— cr. pînă 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. pînă 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., pînă 45.— cr., marfă țîrănească, grea — cr., pînă 45.— cr., de mijloc 44.— cr., pînă 54 1/2 cr., ușoră 42.— cr., pînă 45 1/2 cr., romănesci, de Bakony grei 43.— cr., pînă 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., pînă — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito sîrbesci grei — cr., pînă — cr., transito de mijloc 47.— cr., pînă 48.— cr., transito ușori 47.— cr., pînă 47 1/2 cr., igrășiați cu ghindă — cr., pînă — cr., per 4 1/2 cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Apr. 1890.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Bănățene nou	74	—	79	—
Grâu dela Tisa	78	8.85	8.90	8.95
Grâu de Pesta	78	8.80	8.85	8.90
Grâu de Alba-regală	78	8.85	8.90	8.95
Grâu de Bácska	78	8.85	8.90	8.95
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue				
Sîcără				
Orz				
Nutret de vinars				
Ovîș				
Cucuruz (porumb)				
Mînă				
Ilrică				
Grâu				
Cucuruz				
Ovîș				
Produse diverse				
Sem. de trif.				
"				
Olen de rap.				
Olen de in				
Uns. de porc				
Sîlăină				
Sîu				
Prune				
Licitar				
Nuci				
Gogoși				
Miere				
Ceară				
Spirit				
Drojdințe de spirit				

Cursul pietei din Sibiu.

Din 28 Aprilie st. n. 1890

Hârtie-monetă română 9.23 vînd. 9.34

Lire turcești 10.60 „ 10.65

Imperiali 9.60 „ 9.66

Rublie rusești 1.29 „ 1.51

Bursa de Budapesta.

Din 26 Aprilie st. n. 1890.

Rentă de aur ung. 6 1/2 . .

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. **Barcianu**,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

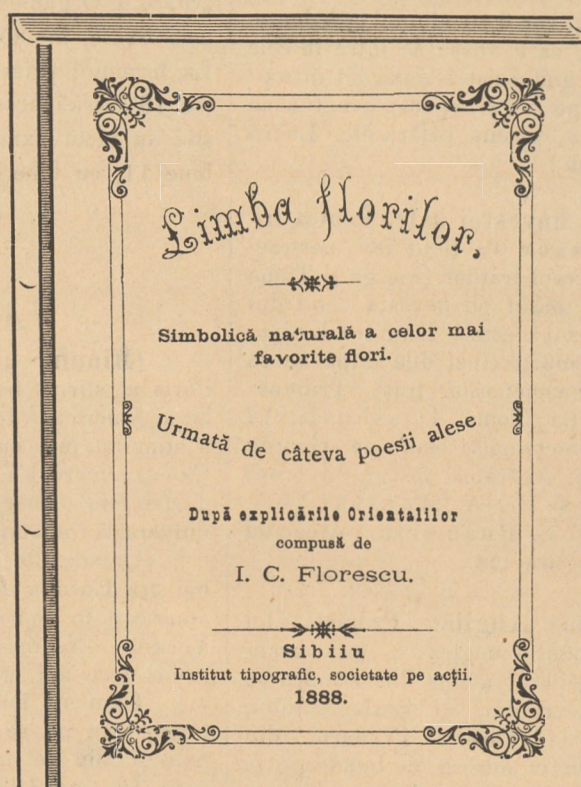
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

CADOU de SOUVENIR

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năseului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bețărani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un peșteră îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA” Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDACTIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cîsnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pașaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 "
 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 "
 4. Consemnări sumareze despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 "
 5. Protocoale de zălogire (záloglasi jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 "
 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 "
 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 "
 8. Filera de înmănuare 1 conț (à 25 coale) 44 "
 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 "
 10. Protocol pentru pașapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 "
 11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 "
 12. Testimonii de școală 3 conț (à 25 coale) 40 "
- Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosește și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sînt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafumosului ficioar de craiu și a preafumoasei fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muiera lui.

== În versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.